

בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 1550-09 דוביצקי נ' שפירא

בפני כב' השופט זאב המר, סג"נ

המערער: אבי רועי דוביצקי

נגד

המשיב: ליאב שפירא

פסק-דין

1
2
3
4 1. ערעור (לאחר קבלת רשות) על פסק-דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בתל-אביב – יפו
5 (כב' השופט בני שגיא), בת"ק 8796-06-08, בו חייב את המשיב (הנתבע) לשלם למערער (התובע)
6 פיצוי בסך 400 ₪.

7
8 2. אין מחלוקת, כי המשיב היה הבעלים של אתר היכרויות באינטרנט. יום אחד – כך טען
9 המערער - נודע לו כי פרטיו האישיים, בצירוף תמונותיו, הופיעו באתר כמי ש"מחפש קטינות
10 להיכרות משעשעת", וכמי ש"מציע שירותי מין לנשים תמורת תשלום ... ולנערות בחינם". לא עבר
11 זמן רב ואנשים החלו להתקשר אליו. המערער הצליח, כעבור מספר שעות, לאתר את מספר הטלפון
12 של המשיב, בעל האתר, אשר הסיר את הפרסום.

13
14 המערער דרש פיצוי בסכום המירבי שבסמכותו של בית המשפט לתביעות קטנות, בשל
15 עוגמת הנפש, הכפשת שמו והוצאת לשון הרע.

16
17 3. בית-משפט קמא, בפסק-דין בהיר ומנומק, דן מיוזמתו (הצדדים לא היו מיוצגים) בשאלות
18 משפטיות עקרוניות שהתובענה מעוררת. בית המשפט דן בשאלה, האם הפרסום באתר מהווה לשון
19 הרע (והשיב בחיוב); האם הנתבע חב בפיצוי לפי חוק איסור לשון הרע בהיותו אחראי לפרסום
20 (והשיב בשלילה); האם קיימת חבות מכוח עולת הרשלנות (והשיב בחיוב). במסגרת הדיון בשאלת
21 הרשלנות, דן בית המשפט בקיומה של חובת הזהירות המושגית; חובת הזהירות הקונקרטית; והאם
22 הופרה חובת הזהירות. במסגרת הדיון בשאלה האחרונה, דן בית המשפט בסטנדרט הזהירות הראוי,
23 בהתחשב בערך החברתי של קיום האינטרנט, המאפשר את חופש הביטוי האנונימי ובהתחשב באיזון
24 הדרוש בנקיטת אמצעי זהירות שיקטינו את הפגיעה בשמו הטוב של אדם.

25
26 בסיכומו של דבר, פסק בית-משפט קמא, כי המשיב "הפעיל את האתר ללא כל מנגנון הגנה
27 משמעותי, התרשל, ורשלנות זו איפשרה את הפגיעה בשמו הטוב של התובע".

28
29 כאמור, בית המשפט חייב את המשיב "לאור מכלול השיקולים" לפצות את המערער בסך
30 400 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 1550-09 דוביצקי נ' שפירא

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
4. המערער לא השלים עם סכום הפיצוי הנמוך, לדעתו, ומכאן הערער.
- זה המקום לציין, כי על אף ניסוחה של הודעת הערער, כאילו מדובר בערעור עקרוני בסוגיות חדשניות – הערער עצמו מצומצם לסוגיה של גובה הפיצוי בלבד.
5. אני סבור, שדין הערער להתקבל.
- בהתחשב בקביעתו של בית-משפט קמא, כי המשיב הפעיל את האתר ברשלנות, ללא כל מנגנוני-הגנה וביקורת, ובהתחשב בכך שמדובר באתר למטרות רווח (ולא אתר בעל מאפיינים ציבוריים) – שגה בית-משפט קמא בסכום הפיצוי הנמוך שפסק.
- יחד עם זאת, בהיעדר פרטים על עיסוקו של המערער, על מצבו המשפחתי ושאר נתוני-עזר לבחינת הנזק שנגרם לו באותן שעות, עד הסרת פרטיו של המערער מן האתר, הפיצוי שנראה לי ראוי בנסיבות הענין הוא 2,500 ₪.
- הואיל ושני הצדדים לא היו ואינם מיוצגים, כולל הסכום האמור גם את הוצאותיו ובזבז זמנו של המערער בניהול ההליכים.
6. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.
- הערבות תוחזר למערער.
- ניתן היום, טז שבט תש"ע, 31 ינואר 2010, בהעדר הצדדים.

זאב המר, סגן נשיא

- 26
27
28
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 1550-09 דוביצקי נ' שפירא

1
2